

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Herke és Szabó Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek, a dr. Soós Tünde jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. május 31. napján kelt 12.G.41.934/2010/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és megállapítja, hogy az alperest kárfelelősség terheli a felperessel 2008. augusztus 6-án megkötött alvállalkozói szerződés alapján 2008. november 21-ig el nem végzett munkálatok tekintetében közölt elállásért; az iratokat a követelés összegére nézve az eljárás folytatása érdekében megküldi az elsőfokú bíróságnak.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes jogorvoslati perköltségét 1.150.000 (egymillió-egyszázötvenezer) forintban - melyből 900.000 (kilencszázezer) forint a le nem rótt jogorvoslati illeték összege -, az alperesét 250.000 (kettőszázötvenezer) forintban állapítja meg.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A peres felek között 2008. augusztus 6-án létrejött alvállalkozói szerződésben a felperes vállalta a ... szám alatti 43 lakásos társasház szerkezetépítési és falazási munkái kivitelezését nettó 158.600.000 forint átalányár ellenében, mely a szerződés 3. számú mellékletét képező, a munkákat tételesen tartalmazó, a felek által felülvizsgált és elfogadott költségvetésen alapult. Az elszámolás körében rögzítették, hogy amennyiben a megrendelő a szerződésben foglalt munkákat csökkenti, annak megfelelően csökken a szerződés összege is.

A szerződés részét képező Alvállalkozói Általános Szerződési Feltételek (a továbbiakban: AÁSZF) B/1. pontjában - többek között - rögzítették, hogy az alperes jogosult a szerződésbe foglalt munkák mennyiségét növelni vagy csökkenteni, önálló munkarészeket, rendszereket ideiglenesen vagy véglegesen elhagyni; a B/2. pontban megállapodtak, hogy amennyiben a megrendelő él azzal a jogával, hogy a szerződés szerinti műszaki tartalomtól egyes munkákat és/vagy anyagokat, szerkezeteket stb. elhagy, akkor a szerződő felek a változtatás miatt elvégzésre nem kerülő munkák tekintetében elszámolnak egymással, és a vállalkozási szerződést megfelelően módosítják.

A pénzügyi elszámolás keretében rögzítették, hogy a végszámla benyújtását megelőzően a felperes - adott műszaki tartalom elérése esetén - ötszöri szakaszban részszámla kiállítására jogosult.

A szerződésben megállapodtak, hogy azt csak a felek cégszerű aláírásával lehet módosítani.

A felperes a kivitelezést megkezdte; 2008. november 21-én közösen felvett jegyzőkönyvben megállapodtak abban, hogy a fenti szerződésben foglaltak teljesítését kölcsönösen szüneteltetik addig, amíg az alperes további döntéséről a felperest írásban nem tájékoztatja. A teljesítés szüneteltetésének megkezdéséig már elvégzett munkákat a jegyzőkönyv 1. számú mellékletét képező jegyzékben rögzítették, és annak alapján egymással kölcsönösen elszámoltak; a 2008. december 2-án felvett teljesítésigazolási jegyzőkönyv szerint a felperes a 3. szakasszal bezárólag teljesített, és átadta az ahhoz tartozó minőségi bizonylatokat is az alperesnek, aki a 3. részszámla benyújtását engedélyezte.

2009 júniusában az alperes részéről felmerült az építkezés folytatása, és generálvállalkozásba adása; a felperes 2009. július 3-án kelt levelében sürgette a

2009. június 19-i ajánlatára az alperes válaszáat; 2009. szeptember 11-i levelében a felperes ismételten jelezte, hogy az alvállalkozói szerződés szerinti tartalommal és átalányáron tudja folytatni a szerkezetépítést, illetve a generál-kivitelezésre megküldött árajánlatra a mielőbbi alperesi választ várja.

Az alperes 2009. szeptember 23-án kelt levelében tájékoztatta a felperest, hogy a megküldött árajánlatot a magas ár miatt nem tudja elfogadni, kérte, hogy a kapcsolatot lezáró jegyzőkönyvet aláírva küldje vissza a felperes, mivel a munka folytatására a jelenlegi kondíciók mellett nem lát lehetőséget.

A felperes 2009. október 15-i felszólítására az alperes 2009. november 6-i levelében közölte, hogy a munkálatok szüneteltetéséig el nem végzett munkákkal a szerződés szerinti feladatokat csökkenti, ezeket a munkarészeket elhagyja; megállapította, hogy az elvégzett munkák elszámolása teljes körűen megtörtént, és a felek közötti jogviszony - a jótállási-szavatossági kötelezettségektől eltekintve - megszűnt.

A felperes 2009. december 3-i levelében közölte az alperessel, nem lát lehetőséget arra, hogy a műszaki tartalom csökkentésére hivatkozással más vállalkozóval valóssítassák meg a joghatályos szerződés műszaki tartalmát, és jelezte, hogy kárigényét bírósági úton érvényesíti.

Az alperes a perbeli épület kulcsrakész kivitelezésével - melynek részét képezte a felperes által el nem végzett munkálatok köre is - a ... Kft.-t bízta meg.

A felperes a keresetében elsődlegesen a Ptk. 395. § (1) bekezdése, másodlagosan a Ptk. 318. § (1) bekezdése, harmadlagosan a Ptk. 339. §-a alapján kérte az alperest kötelezni 31.874.015 forint kártérítés és annak 2009. november 6. napjától a kifizetésig járó, a Ptk. 301/A. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére.

Az elsődleges kereseti kérelme körében arra hivatkozott, hogy az alperes 2009. november 6-án kelt levelében a Ptk. 395. § (1) bekezdése szerinti általános elállási jogát gyakorolta a vállalkozási szerződés még nem teljesített műszaki tartalmára vonatkozóan, mely objektív, nem kimenthető kárfelelősséget eredményezett a terhére; a kára az az elmaradt haszon, amelytől az alperes magatartásával okozati összefüggésben esett el.

Másodlagosan arra hivatkozott, amennyiben az alperes a hátralévő munkákat a szerződés részét képező AÁSZF B/1. pontja alapján jogszerűen hagyhatta el, a B/2. pontban foglaltakat megszegte, ugyanis nem számolt el az elhagyott és eredetileg még hátralévő munkákkal, az elszámolás körébe kellett volna vonni az elmaradt haszon megfizetését is.

Harmadlagos kereseti kérelme körében arra hivatkozott, az alperes a szerződés szerint rendelkezhetett a műszaki tartalommal, egyes munkálatok elhagyásáról, azonban a rendeltetésszerű joggyakorlásba ütközik az a magatartása, hogy

gyakorlatilag „lecserélte” a felperest, és a munka hátralévő teljes részét más vállalkozóval végeztette el.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Az elsődleges kereset körében arra hivatkozott, a szerződés részét képező AÁSZF B/1. pontja lehetővé tette a számára, hogy a szerződés szerinti munkák mennyiségét csökkentse, önálló munkarészeket, rendszereket ideiglenesen vagy véglegesen elhagyjon. Ezen jogosultság nem azonos a Ptk. 395. § (1) bekezdése szerinti általános elállási joggal, hanem a szerződő felek közös akaratából a megrendelőnek biztosított, vállalkozó által elfogadott egyoldalú szerződésmódosítási jogosultság, amelyet jogszabály nem tilt. Ezen többletjogosítvány nem jelenti azt, hogy a szerződés formális, kétoldalú módosítása nem lett volna szükséges, ez azonban nem feltétele a műszaki tartalom módosításának, a felek köteleessége lett volna ennek körülményeit írásban rögzíteni, mely köteleességének a felperes nem tett eleget.

Az alperes vitatta szerződésszegését, az elhagyott munkákkal kapcsolatos elszámolás a 2008. november 21-én kelt jegyzőkönyv szerint megtörtént, a felperes által sem vitatottan maradéktalanul kifizetésre került a vállalkozói díj összege. Az elszámolásba az elmaradt haszon nem érthető bele, amennyiben erről a felek rendelkezni kívántak volna, azt lényeges tartalmi elemként nyilvánvalóan a szerződésbe foglalták volna.

Az alperes vitatta, hogy jogellenes joggyakorlást folytatott volna, álláspontja szerint a szerződéses szabadság és a szerződés szerinti rendelkezési joga lehetővé tette, hogy a munkát egyetlen generál-kivitelezővel végeztesse el, ezen üzletpolitikai döntés nem minősíthető a felperes lecserélésének, hanem üzletpolitikailag indokolt koncepcióváltásnak. A műszaki tartalom csökkentése nem volt a részéről jogellenes, így a Ptk. 339. §-a szerinti kárfelelősség sem terhelheti.

A kár összegszerűsége tekintetében arra hivatkozott, indokolatlanul magas összegben került megállapításra, tekintve, hogy a hátralévő munkák vállalkozói díja 79.200.000 forint, melynek a kereset szerinti nyereségtartalma 44 %-ot tesz ki, ez az átlagosan 5-10 % körül kalkulálható hasznot irreálisan meghaladja.

Az elsőfokú bíróság 2011. május 31. napján kelt 12.G.41.934/2010/7. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 250.000 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 900.000 forint le nem rótt eljárási illetéket.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a peres felek között a Ptk. 402. §-a szerinti építési szerződés jött létre, melynek szövege értelmezése alapján arra vont következtetést, hogy a B/1. pontban nem általános megrendelői elállási jogot rögzítettek, hanem a megrendelő egyoldalú szerződésmódosítási jogát kötötték ki a munkarészek megrendelése tekintetében. A szerződő felek a csökkenthető munkarészeket, azok mértékét, illetőleg a teljes vállaláshoz viszonyított arányát nem határozták meg, ebből az következik, hogy az alperest az egyes munkarészek elhagyásának joga korlátlanul megillette; kártérítés fizetésének következménye nélkül csökkenthette a vállalat tartalmát. Az alperes 2009.

szeptember 23-i és 2009. november 6-i levelére is figyelemmel az elsőfokú bíróság arra vont következtetést, az alperes nem a Ptk. 395. § (1) bekezdése szerinti általános elállási jogát gyakorolta, hanem szerződésmódosítási jogával élt, így külön szerződési rendelkezés hiányában kártérítésre nem köteles.

A másodlagos kereseti kérelem elutasítása körében az elsőfokú bíróság kifejtette; a szerződés B/2. pontja szövegéből kizárólag az a következtetés vonható le, hogy a felek egymás felé elszámolással az esetlegesen már kifizetett, de ténylegesen nem teljesített munka, valamint a leszállított, de ténylegesen felhasználásra nem kerülő építőanyag vonatkozásában tartoznak, a szövegezés nem támasztja alá felperes elmaradt haszonra támasztott követelése jogszerűségét, ezért szerződésszegésre hivatkozása sem megalapozott.

Nem osztotta az elsőfokú bíróság a rendeltetésellenes joggyakorlásra alapított felperesi kereseti kérelmet sem; az elsődleges kereset körében kifejtettek szerint szerződéses korlátozás hiányában a felperes tudomásul vette, hogy az alperes bármilyen mennyiségben jogosult munkarész elhagyására, így ezen joggyakorlás szerződésből folyó, rendeltetésellenesnek tehát nem tekinthető.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, a felperes marasztalását kérte a keresetében megnevezett sorrendnek megfelelő jogcímeken; másodlagosan a kereseti kérelem jogalapjára közbenső ítélet meghozatalát, harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Az elsődleges kereseti kérelme körében kifejtette, a Ptk. 240. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az alperes nem rendelkezett olyan jogszabályi felhatalmazással, amely alapján egyoldalú szerződésmódosításra lett volna jogosult, a szerződés B/1. pontja szerinti műszaki tartalom feletti rendelkezési jog nem értelmezhető egyoldalú szerződésmódosítási jogosultsággként. A szerződés ezen értelmezését támasztja alá a B/2. pont is, mely a műszaki tartalom módosítása esetére a vállalkozási szerződés megfelelő módosítását írja elő, így a fenti szerződési rendelkezések együttes, helyes értelmezéséből arra vonható következtetés, hogy a B/1. pont a megrendelő Ptk. 395. § (1) bekezdése szerinti általános elállási jogát szabályozó rendelkezés, melynek következménye a B/2. pont szerinti elszámolási kötelezettség. Utóbbi csak akkor állhat fenn, ha a megrendelőnek a csökkentett műszaki tartalom miatt a vállalkozóval szemben kártérítési kötelezettsége áll fenn.

A szerződés szövegének nyelvtani értelmezéséből is következik, hogy a B/1. pontban nem kötöttek ki a megrendelő javára egyoldalú szerződésmódosítási jogot, az elsőfokú bíróság ekörbeni megállapítása iratellenes. A szerződésmódosítás szükségességét támasztja alá az is, hogy az alperes jogviszonyt lezáró jegyzőkönyvet szerkesztett és megkísérelte azt a felperessel aláírni, továbbá az elsőfokú eljárásban az alperes maga is elismerte a szerződés kétoldalú módosítása szükségességét, mely figyelmen kívül maradt. Tévesen nem értékelte az elsőfokú bíróság azt a körülményt sem, hogy az alperes ténylegesen nem módosította a műszaki tartalmat, mert maga is elismerte, hogy a felperes által meg nem valósított munkarész teljes egészében a ... Kft. vállalatának részét képezte. Nevezett cég a generál-kivitelezésre alacsonyabb áron vállalkozott, ezért döntött az alperes akként,

hogy számára üzletpolitikailag kedvezőbb, ha nem alvállalkozókkal dolgoztat, ezen döntése jogkövetkezményét azonban viselnie kell.

Fenntartotta a felperes, hogy az alperes a 2009. november 6-i levelében a Ptk. 395. § (1) bekezdése szerinti általános elállási jogát gyakorolta a még nem teljesített műszaki tartalom vonatkozásában, mely a terhére objektív, nem kimenthető kárfelelősséget eredményezett.

Fenntartotta a felperes, amennyiben az alperes nem az általános elállási jogát gyakorolta, kárfelelősségét megalapozza, hogy a szerződés B/2. pontja szerinti kötelezettségének nem tett eleget, nem számolt el az elhagyott és a felperes által el nem végzett munkákkal kapcsolatosan.

Fenntartotta továbbá a harmadlagos keresetét is akként, hogy rendeltetésellenes joggyakorlás róható az alperes terhére, mert a műszaki tartalom egyoldalú módosítása nem jogosíthatja fel arra, hogy a vállalkozót „lecserélje”, és a változatlan műszaki tartalmat más vállalkozóval végeztesse el.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Fenntartotta, hogy a szerződés B/1. pontja a megrendelő egyoldalú szerződésmódosítási joga, mely a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban áll. Álláspontja szerint a B/1. és B/2. pontok egybevetéséből következik, hogy a felek egymással elszámolnak és a szerződést formálisan módosítják, az a körülmény azonban, hogy a szerződés formális módosítása, jelen esetben annak megszüntetése a felperes ellenállása miatt nem történt meg, nem érinti az alperesi szerződésmódosítási jogosultságot. Álláspontja szerint a felperes azzal, hogy nem írta alá a szerződés módosítását (megszüntetését) rögzítő dokumentumot, szerződést szegett, eltérő szerződésértelmezés a B/1. pont kiüresedésére vezetne.

Fenntartotta a másodlagos és harmadlagos kereseti kérelmekkel szembeni védekezését is; az elvégzett munkarészek tekintetében elszámolásból következik, hogy az el nem végzett munkákkal is elszámoltak - a kettő együtt teszi ki a teljes szerződéses összeget -, így felperes szerződésszegésre hivatkozása alaptalan, rendeltetésellenes joggyakorlás hiányában pedig a Ptk. 339. § (1) bekezdésére alapított kárigénye is alaptalan. Utóbbi körében utalt arra is, a szerződés nem tartalmazott arra nézve korlátozást, hogy az alperes a szerződésmódosítási jogát milyen körben gyakorolhatja, a műszaki tartalom csökkentése szerződésből folyó jogosultság, az rendeltetésellenes joggyakorlásnak nem minősülhet.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, azonban téves a követelés jogalapjának hiányára levont jogi következtetése.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek között 2008. augusztus 6-án a Ptk. 402. § (1) bekezdése szerint minősülő építési szerződés jött

létre szerkezet-építési és falazási munkák - elfogadott árajánlat, kiviteli tervek, műszaki leírás és tervezői költségvetés szerinti - kivitelezésére.

A vállalt szolgáltatás természetéből nem vonható következtetés annak oszthatóságára, a szerződésben a munka egyes részeinek átadás-átvételében nem állapodtak meg - utóbbi ugyanis nem következik a részszámla kiállításának azon lehetőségéből, melyről a pénzügyi elszámolás keretében rendelkeztek - így a Ptk. 403. § (2) bekezdése alapján a felperest a szerződés szerint - a földmunka elvégzésétől a III. emelet feletti szerkezet-építésig - oszthatatlan szolgáltatás nyújtása terhelte.

A fenti szerződés részét képező AÁSZF B/1. pontjában azon megrendelői jogosultságot rögzítették, hogy az alperes jogosult a szerződésben foglalt munkák mennyiségét növelni vagy csökkenteni, önálló munkarészeket, rendszereket ideiglenesen vagy véglegesen elhagyni.

Ennek jogkövetkezményéről egyfelől a szerződés 3. pontjában akként rendelkeztek, hogy amennyiben a megrendelő a szerződésben foglalt munkákat csökkenti, annak megfelelően csökken a szerződés összege is; az AÁSZF B/2. pontja szerint pedig a szerződő felek a változtatás miatt elvégzésre nem kerülő munkák tekintetében elszámolnak egymással, és a vállalkozási szerződést megfelelően módosítják.

Az AÁSZF D/6. pontja szerint az általános szerződési feltételek és a szerződés közötti esetleges eltérések esetén az adott részre vonatkozóan a szerződésben foglaltak meghatározók.

A szerződés 3. pontja, az AÁSZF B/1; B/2; pontja együttes, Ptk. 207. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő értelmezéséből arra vonható következtetés, hogy az alperest a felperes által vállalt munka mennyiségének egyoldalú, korlátlan csökkentése illette meg, melynek következtében a feleknek a csökkentett műszaki tartalomhoz igazodó vállalási ár tekintetében kellett a szerződésüket módosítaniuk.

A fellebbezésben előadottaktól eltérően az elhagyásra kerülő munkák tekintetébeni „elszámolás” előírása, nem elmaradt haszon megtérítésére vonatkozó alperesi szerződéses kötelezettségvállalás, ez sem a szerződés 3. pontjából, sem az AÁSZF B/2. pontjából nem következik; utóbbi ezen fizetési kötelezettséget nem nevesíti az elszámolás körébe tartozónak, az előbbi pedig a vállalkozói díj csökkenésén kívül egyéb jogkövetkezményt nem tartalmaz.

Amennyiben mégis eltérő tartalommal bírna a fenti két rendelkezés, az AÁSZF D/6. pontjában foglaltakból következően - figyelemmel a Ptk. 205/C. §-ában foglaltakra is - a szerződés 3. pontját kellene irányadónak tekinteni, melyben az alperes a műszaki tartalom csökkentésének elmaradt haszon térítésével történő kompenzációját nem vállalta; osztja a Fővárosi Ítéletábla az alperes azon védekezését, hogy e körben a feleknek kifejezetten meg kellett volna állapodniuk, melyre nem került sor.

A fent kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság az elsődleges kereseti kérelem elbírálása körében helytállóan állapította meg alperes műszaki tartalom csökkentésére vonatkozó, mennyiségileg nem korlátozott, szerződésben vállalt

pénzbeli ellentételezéssel nem járó egyoldalú jogosultságát, azonban tévesen, az alábbi releváns körülmények figyelmen kívül hagyásával állapította meg, hogy az alperes a 2009. november 6-i levelében ezen szerződéses jogát és nem a Ptk. 395. § (1) bekezdése szerinti elállási jogát gyakorolta.

A 2008. november 21-i jegyzőkönyvből, valamint az ahhoz kapcsolódó 2008. december 2-i teljesítésigazolási jegyzőkönyvből kitűnően a felperes a harmadik részszámla benyújtására jogosítóan az I. emelet feletti szerkezet-építéssel bezárólag teljesített, az ezt követő II. és III. emeleti teljesítést az alperes kérésére szüneteltette, utóbbi indokaként az alperes nem hivatkozott arra, hogy részéről felmerült volna a műszaki tartalom csökkentése, esetlegesen alacsonyabb épület kivitelezésének a szükségessége.

Ezen körülmény a kivitelezés folytatására vonatkozó levélváltásból sem tűnt ki; a per nem vitás adatai szerint az alperes az eredeti vállalási ár tarthatósága és generál-vállalkozói ajánlat megtétele miatt fordult a felpereshez.

Miután a felperes 2009. szeptember 11-i levelében ismételten jelezte, hogy az alvállalkozói szerződés szerinti tartalommal és átalányáron tudja folytatni a kivitelezést, illetve várja a generál-kivitelezésre megküldött árajánlatra a mielőbbi választ, az alperes 2009. szeptember 23-i levelében csupán arról adott tájékoztatást, hogy a megküldött árajánlatot a magas ár miatt nem tudja elfogadni, kérte a kapcsolatot lezáró jegyzőkönyv aláírását, visszaküldését, mivel „...a munka folytatására a jelenlegi kondíciók mellett nem lát lehetőséget.”

Az alperes a 2009. november 6-i levelében közölte, hogy a munkálatok szüneteltetéséig el nem végzett munkákkal a szerződés szerinti feladatokat csökkenti, ezeket a munkarészeket elhagyja, ez azonban - felperes helytálló fellebbezési előadása szerint - ténylegesen nem állt a szándékában, nincs peradat az épület áttervezésére, sőt alperes saját előadása szerint a perbeli szerződés alapján még hátralévő munkákat is magába foglalóan az épület generál-kivitelezésével a ... Kft.-t bízta meg.

Ebből következően a műszaki tartalom kizárólag felperes felé deklarált csökkentése, ugyanakkor az eredeti műszaki tartalom más vállalkozóval, más jogviszonyban történő megvalósítása nem értékelhető másként, mint hogy az alperes szándéka ténylegesen a felperessel kötött alvállalkozói szerződés felbontására, a még hátralévő munkálatok tekintetében fennálló, a Ptk. 395. § (1) bekezdése szerinti elállási joga gyakorlására irányult.

A Ptk. 395. § (1) bekezdése szerinti elállás a Ptk. 320. § (1) bekezdése szerint a szerződést felbontja; a Ptk. 319. § (3) bekezdése alapján a szerződés felbontása estében a szerződés megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal szűnik meg, és a már teljesített szolgáltatások visszajárnak.

Az alperes elállása a még hátralévő munkálatok tekintetében eredményezte a szerződés felbontását, figyelemmel arra, hogy a 2008. december 2-i teljesítésigazolási jegyzőkönyv tartalmilag a 2008. november 21-ig megtörtént teljesítés átadás-átvétele, a peres felek ezen közösen felvett okiratban a szerződés

szerinti szolgáltatást utólag közös megegyezéssel oszthatóvá tették, ezt támasztja alá az is, hogy az elvégzett munkálatok vonatkozásában egymással teljes körűen, rendben elszámoltak.

A 2008. november 21-ig el nem végzett, a 2008. augusztus 6-i szerződés szerint még hátralévő munkálatok tekintetében közölt, a fent kifejtettek szerint a Ptk. 395. § (1) bekezdésén alapuló alperesi elállás - felperes helytálló fellebbezési okfejtése szerint - a terhére objektív kárfelelősséget eredményezett, az elállással okozati összefüggésben felmerült felperesi kárt megtéríteni tartozik.

Az elsőfokú eljárás irataiból kitűnően az alperes az érdemi ellenkérelmét kárfelelőssége hiányára alapította, a keresettel érvényesített kár összegét tette vitássá, a kár felmerültét és az oksági kapcsolat fennálltát nem, ugyanakkor az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja folytán a követelés összegének megalapozottságát nem vizsgálta, az e körben szükségesnek mutatkozó bizonyítási eljárás lefolytatása elmaradt.

Mindezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta, az elsődleges kereseti kérelem jogalapja körében a Pp. 239. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 213. § (3) bekezdése értelmében közbenső ítélettel határozott, megállapítva, hogy az alperest kárfelelősség terheli a felperessel 2008. augusztus 6-án megkötött alvállalkozói szerződés alapján 2008. november 21-ig el nem végzett, még hátralévő munkálatok tekintetében közölt elállásért, és a követelésösszege tekintetében szükségesnek mutatkozó bizonyítás lefolytatása céljából a Pp. 253. § (4) bekezdése alapján az iratokat az elsőfokú bíróság részére visszaküldeni rendelte.

Közbenső ítélet meghozatalára tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a peres felek jogorvoslati perköltségét a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján - figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság 4/2009. (XII. 14.) PK véleménye II.3. pontjában kifejtettekre - csupán megállapította - mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével, mérlegeléssel megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó, fejenként 250.000 forint jogi képviselési munkadíjból, valamint a felperes által lerótt 900.000 forint jogorvoslati illeték összegéből áll -, annak viseléséről a folytatódó eljárásban az elsőfokú bíróság határoz.

Budapest, 2011. november 8.

. Bánki Horváth Mária s. k.,
a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Felker László s. k.,
bíró

A kiadmány hitelélül